

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W. dnia 25 marca 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Marchwicka

Protokolant Agnieszka Kozdra

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej --

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 09 kwietnia 2013r., 06 września 2013r., 25 października 2013r., 28 stycznia 2014r., 18 marca 2014r. we W. sprawy

M. S. (1) (M. S. (1))

Syna J. i J. z domu H.

urodz. (...) we W.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 22 kwietnia 2012 r. we W., dokonał uszkodzenia ciała M. U. w ten sposób, że uderzył go pięścią w głowę oraz kopał po nogach, czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia w postaci utraty przytomności, urazu głowy oraz złamania spiralnego kości piszczelowej prawej i kości strzałkowej prawej wymagające leczenia operacyjnego, które naruszyły czynności narządów jego ciała na czas powyżej siedmiu dni

tj. o czyn z art. 157§1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **M. S.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, a stanowiącego przestępstwo z art. 157§1 k.k. i za to na podstawie art.157§1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniach od 20.08.2012r. do 21.08.2012r.;

III. na podstawie art.46§1 k.k. orzeka od oskarżonego M. S. (1) na rzecz pokrzywdzonego M. U. kwotę 1000 zł (jednego tysiąca złotych) tytułem nawiązki za krzywdę;

IV. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze oraz §19 oraz §14 ust.2 pkt 3 i §16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. P. kwotę 929,88 zł z tytułu kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu sądowym, w tym 173,88 zł podatku od towarów i usług;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w tym od opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 kwietnia 2012r. we W. M. U. wraz z bratem T. U. przebywali w kręgielni (...) położonej w budynku (...) przy ul. (...).

Po północy M. U. i T. U. postanowili opuścić kręgielnię. Przy wyjściu postanowili skorzystać z gry na automacie tzw. gruszce bokserskiej.

W międzyczasie minęło ich dwóch nieznanym im wówczas mężczyznom, tj. M. S. (1) i R. O. (1).

R. O. (1) uderzył w gruszkę bokserską przerywając tym samym grę M. i T. U.. Doszło do wymiany zdań po czym mężczyźni się rozeszli.

T. U. i M. U. udali się w stronę parkingu. W pewnym momencie gdy znajdowali się w przejściu prowadzącym do parkingu zostali zaatakowani przez M. S. (1) i R. O. (1).

M. S. (1) uderzył pięścią w głowę M. U. a nadto kopał go nogami poniżej kolana powodując jego upadek, natomiast R. O. (1) popchnął T. U. na ścianę oraz bił go pięścią oraz kopał po ciele.

/dowód: zeznania świadka M. U. k.160-163, k.11, k. 87v.

zeznania świadka T. U. k.164-167, k.3-3v. , k.88v.

odczytane wyjaśnienia R. O. (1) k.70, k.197

protokół oględzin zapisu monitoringu k.28-29/

Na miejsce zdarzenia została wezwana policja i pogotowie ratunkowe, które zabrało M. U. do szpitala.

/dowód: zeznania świadka T. U. k.164-167, k.3-3v. ;

zeznania świadka M. U. k.160-163, k.11,

karta informacyjna leczenia szpitalnego k.14/

W wyniku zdarzenia M. U. doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy oraz złamania spiralnego kości piszczelowej prawej i kości strzałkowej prawej wymagające leczenia operacyjnego.

/dowód: opinia biegłego sądowego M. B. k.20;

opinia uzupełniająca k. 197-199/

M. S. (1) został zatrzymany w dniu 20.08.2012r. a następnie zwolniony w dniu 21.08.2012r.

/dowód: protokół zatrzymania k.40/

M. S. (1) ma 29 lat. Jest kawalerem. Ma jedno dziecko. Na utrzymaniu ma jedną osobę. Ma wykształcenie zawodowe. Z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Jest bezrobotny. Pozostaje na utrzymaniu rodziców. Był leczony psychiatrycznie i neurologicznie. Nie był leczony odwykowo.

M. S. (1) był uprzednio karany na kary pozbawienia wolności, w tym za czyny z użyciem przemocy. Po raz ostatni został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 18.04.2013r. w sprawie V K 1197/12 za czyn z art.222§1 k.k. i art.224§2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k.

/dowód: dane o osobie oskarżonego k.158, k.46;

dane o karalności k. 54;

odpisy wyroków skazujących k.91, k.k.92, k.95, k.96/

M. S. (1) nie jest upośledzony umysłowo. Wykluczono także inne zakłócenia czynności psychicznych mogące mieć wpływ na ocenę poczytalności badanego. Podawane urazy głowy powstały po okresie objętym zarzutem i nie miały znaczenia orzeczniczego. Również rozpoznana już po okresie objętym zarzutem schizofrenia paranoidalna również nie ma znaczenia orzeczniczego w niniejszej sprawie. Jeżeli miał dopuścić się zarzucanego czynu – czemu przyczynę jego działania nie wynikało z motywacji chorobowej. T. criminis M. S. (1) nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia zarzucanego mu czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Nie zachodzą względem niego warunki z art. 31 § 1 i § 2 k.k. Nie było przeciwwskazań do uczestniczenia w postępowaniu karnym.

/dowód: opinia sądowo – psychiatryczna k. 135-138/

Prawomocnym wyrokiem z dnia 15 stycznia 2013r. w sprawie V K 1574/12 R. O. (1) został uznany winnym tego, że w dniu 22 kwietnia 2012r. we W., dokonał uszkodzenia ciała T. U. w ten sposób, że uderzał go pięścią oraz kopał po całym ciele, czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia w postaci stłuczenia klatki piersiowej i ręki prawej oraz urazu kręgosłupa szyjnego tj. złamania kompresyjnego trzonu kręgu TH 11 skutkującego koniecznością noszenia gorsetu ortopedycznego przez 4 miesiące, które naruszyły czynności narządów jego ciała na czas powyżej siedmiu dni, tj. czynu z art. 157 § 1 kk za który została mu wymierzona kara 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 2 lata próby, za zaliczeniem na jej poczet okresu zatrzymania oraz orzeczono nawiązkę na rzecz T. U. w kwocie 300 zł.

/dowód: wyrok w sprawie V K 1574/12/

Przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego **M. S. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k.47).

Wyjaśnił wówczas, że nie wie co robił w dniu 22.04.2012r. czy był w (...) przy (...)/Zachodniej i w jakim towarzystwie. Zaprzeczył jakoby miał kogoś uderzyć. Podał że ma psa rasy bulterier koloru brązowego, który jest mały.

Na rozprawie głównej oskarżony M. S. (1) również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania (k.159)

Po odczytaniu wyjaśnień z postępowania przygotowawczego oświadczył, że je podtrzymuje.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych mających na celu określenie zakresu odpowiedzialności oskarżonego M. S. (1) w zakresie zarzucanego mu czynu Sąd dysponował zeznaniami świadka M. U. i T. U. oraz przedłożoną przez pokrzywdzonego dokumentacją medyczną. Ponadto Sąd miał na uwadze treść zapisu monitoringu z miejsca zdarzenia, który wskazywał na obecność M. S. (1) i R. O. (1) w miejscu zdarzenia.

Ustalenia w zakresie sytuacji rodzinnej i majątkowej oskarżonego Sąd oparł na danych podawanych przez niego, natomiast w zakresie uprzedniej karalności na danych z Krajowego Rejestru Karnego uzupełnionych odpisami wyroków.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, iż wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1) składane w postępowaniu przygotowawczym a odczytane na rozprawie stanowiły wyłącznie realizację jego prawa do obrony, albowiem stały w sprzeczności zarówno z zeznaniami pokrzywdzonego M. U. i jego brata T. U., ale również ze złożoną w postępowaniu przygotowawczym relacją R. O. (1) i zapisem monitoringu zabezpieczonego w toku postępowania przygotowawczego.

Sąd swoje ustalenia faktyczne Sąd oparł w znacznej mierze na zeznaniach świadków M. U. oraz T. U. , którzy zgodnie zeznali, że w dniu 21 kwietnia 2012r. przebywali w kręgielni w centrum (...) przy ul (...) we W., a gdy już ją opuszczali po północy tj. 22 kwietnia 2012r. zostali zaczepieni przez dwóch nieznanych im mężczyzn którzy przerwali im grę na automacie.

Następnie po wymianie zdań z tymi mężczyznami pokrzywdzony wraz z bratem powrócili do gry, a po jej zakończeniu udali się do wyjścia na parking gdzie miał na nich oczekiwać taksówkarz. Gdy wychodzili ponownie zostali zaczepieni przez tamtych mężczyzn, przy czym jeden z nich którym następnie okazał się M. S. (1) złapał za ubranie M. U. po czym przyłożył mu ręką czoło do czoła pytając „co cwaniaczki masz problem” a gdy ten chciał coś odpowiedzieć został przez M. S. (1) kopnięty w nogę poniżej kolana w wyniku czego M. U. upadł a napastnik uderzył go w głowę. Drugi z mężczyzn, którym okazał się być R. O. (1) agresję skierował wobec T. U., którego pchnął na ścianę, w wyniku czego T. U. osunął się na podłogę, a następnie był bity i kopany przez napastnika, po czym obaj sprawcy odeszli z miejsca zdarzenia.

Trzeba zauważyć, że taki przebieg zdarzenia ustalony wynikał z relacji przedstawionej przez T. U., bowiem M. U. wskazał nadto, że mężczyzna który go zaatakował a którego opisywał jako ubranego w bluzę w kolorach klubowych (...), uderzył go ręką zaciśniętą w pięść trafiając pokrzywdzonego w głowę, po czym pokrzywdzony jak wskazał stracił przytomność i nie wiedział co się działo w tym czasie. Wskazał natomiast, że gdy się ocknął było już dużo ludzi a jego bolała szczęka oraz miał nienaturalnie wygiętą prawą nogę, którą nie mógł poruszyć a która po badaniu w szpitalu okazała się być złamana (por. k.11)

Świadek M. U. wprawdzie w postępowaniu przygotowawczym na okazanych mu zdjęciach nie rozpoznał ani M. S. (1) ani R. O. (1) jako napastników, jednakże jak wskazywał odczytany protokół przesłuchania T. U. (k.88v) świadek wskazywał że wizerunek M. S. (1) przypomina jednego ze sprawców zdarzenia, ubranego w zieloną bluzę który bił jego brata M. U..

Trzeba zauważyć, że relacja przesłuchanego w postępowaniu przygotowawczym R. O. (1) w sposób nie budzący wątpliwości pozwoliła przyjąć, że napastnikiem który zaatakował M. U. był M. S. (1). R. O. (1) mianowicie podał, że tego wieczoru był razem z M. S. (2) w klubie (...). Przyznał, że to on przerwał pokrzywdzonym grę na automacie po czym wyszedł z lokalu, w którym pozostał M. S. (1), a następnie gdy wrócił do lokalu zobaczył, że M. S. (1) kłóci się z tymi mężczyznami. R. O. (1) wyjaśnił również, że w korytarzu przed lokalem zadawał ciosy jednemu z pokrzywdzonych podczas gdy M. S. (1) „na pewno szarpał się z tym drugim mężczyzną i możliwe również że kilkakrotnie go uderzył” (...) „wychodząc zobaczyłem tego drugiego mężczyznę który szarpał się z M. i on leżał nieprzytomny przy wyjściu przy drzwiach, którymi wyszedłem razem z M. S. (1)” .

Ponadto R. O. (1) rozpoznał zabezpieczoną w toku postępowania bluzę koloru zielonego należącą do M. S. (1) jako tą w którą oskarżony ubrany był tego wieczoru. (por. k.70).

W ocenie Sądu nie było powodów do tego, aby powyższym relacjom nie dać wiary. Zeznania M. U. i T. U. korespondowały ze sobą. Trzeba zauważyć, że relacja T. U. uzupełniała wersję podaną przez M. U., który wskazał, że po uderzeniu go przez napastnika (którym okazał się być M. S. (1)) stracił przytomność. T. U. natomiast wskazał, że brat został kopnięty poniżej kolana.

Podobnie jako przekonująca Sąd ocenił relację R. O. (2), który nie miał żadnych racjonalnych powodów do tego, aby pomawiać M. S. (1) o spowodowanie obrażeń ciała u pokrzywdzonego.

Oceniając charakter powyższych obrażeń Sąd posiłkował się dokumentacją medyczną pokrzywdzonego, jak również opinią biegłego M. B. sporządzoną w postępowaniu przygotowawczym uzupełnioną przez biegłego na rozprawie.

Mając na uwadze zarówno wiedzę jaką biegły dysponuje, jak również doświadczenie zawodowe w opiniowaniu podobnych zdarzeń a także możliwość zweryfikowania twierdzeń biegłego dokumentacją medyczną nie było podstaw do kwestionowania rzetelności jego opinii.

Sąd przyjął za opinią biegłego, iż u M. U. rozpoznano uraz głowy oraz złamanie spiralne kości piszczelowej prawej i kości strzałkowej prawej wymagające leczenia operacyjnego, które spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na czas powyżej 7 dni i mogły powstać w okolicznościach opisywanych przez pokrzywdzonego.

Na rozprawie biegły wskazał, że tego rodzaju złamanie jest złamaniem o szczególnych charakterze. Samo kopnięcie według biegłego nie powodowało takiego złamania, jednakże spowodowało nadanie prędkości obrotowej górnej części tułowia, które przy mocno opartej unieruchomionej stopie wywołałoby spiralne złamanie kości piszczelowej.

Mając na uwadze dynamiczny przebieg zdarzenia w ocenie Sądu nie można wykluczyć że doszło do takiego mechanizmu powstania urazu, zwłaszcza że nie ujawniono innych okoliczności w których do złamania mogłoby dojść.

Tym samym Sąd przyjął, że M. S. (1) dopuścił się popełnienia czynu polegającego na tym, że w dniu 22 kwietnia 2012r. we W., dokonał uszkodzenia ciała M. U. w ten sposób, że uderzył go pięścią oraz kopał po nogach, czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia w postaci utraty przytomności, urazu głowy oraz złamania spiralnego kości piszczelowej prawej i kości strzałkowej wymagające leczenia operacyjnego, które naruszyły czynności narządów jego ciała na czas powyżej siedmiu dni, tj. czynu z art. 157 § 1 k.k.

W ocenie Sądu zgromadzone dowody pozwalały na przyjęcie, iż oskarżony umyślnie dokonał uszkodzenia ciała pokrzywdzonego.

W toku postępowania - z uwagi na okoliczności podawane przez oskarżonego na rozprawie a związane z jego stanem zdrowia - Sąd powołał dwóch biegłych lekarzy psychiatrów celem ustalenia, czy istniały przeciwwskazania do jego uczestniczenia w postępowaniu karnym, jak również czy zachodziły okoliczności mogące umniejszać lub wyłączać jego winę.

W sporządzonej pisemnej opinii biegli odnośnie poczytalności oskarżonego w czasie czynu wskazali, że działanie objęte zarzutem nie było wynikiem jakichkolwiek zaburzeń chorobowych, a zarówno doznane po czasie objętym zarzutem urazy głowy jak i rozpoznana schizofrenia paranoidalna, nie miały znaczenia dla oceny jego poczytalności w czasie czynu zważywszy na charakter i okoliczności zarzucanego czynu.

Wymierzając oskarżonemu karę za przypisany mu czyn z art.157§1 k.k. Sąd miał na uwadze wskazania art.53§1 i 2 k.k., zatem w pierwszej kolejności granice jego zagrożenia ustawowego, tj. czynu z art.157§1 k.k. karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

Sąd miał na względzie znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, zwłaszcza że działanie sprawcy nie było w żadnym stopniu uzasadnione, a zachowanie oskarżonego wywołało skutek w postaci obrażeń ciała u pokrzywdzonego.

Ponadto Sąd na niekorzyść ocenił motywację oskarżonego, jak również sposób jego działania. Sąd miał również na uwadze dotychczasowy tryb życia oskarżonego, w tym na niekorzyść Sąd ocenił jego uprzednią karalność.

Kierując się powyższymi motywami oraz mając na uwadze, iż celem kary jest nie tylko oddziaływanie wobec oskarżonego tym samym kara musi nosić cechy sprawiedliwej odpłaty, lecz także w zakresie społecznego poczucia sprawiedliwości wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dotychczasowy tryb życia oskarżonego, w przekonaniu Sądu nie pozwalał na zastosowanie wobec niego dobrodziejstwa wynikającego z treści art.69§1 i 2 k.k.

Sposób w jaki oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu, sposób postępowania po jego popełnieniu, tj. oddalenie się z miejsca zdarzenia pozwalał przyjąć, iż czyn nie miał charakteru incydentalnego, zaś warunkowe zawieszenie wykonania kary nie spełniłoby jej celów zarówno wychowawczych w stosunku do oskarżonego, jak i w zakresie świadomości prawnej społeczeństwa.

Natomiast o stosowaniu warunkowego zawieszenia wykonania kary w ocenie Sądu winien decydować nie tylko poprzedni nienaganny tryb życia sprawcy, czego nie można wywieść o oskarżonym, jego postawa po popełnieniu czynu, ale również szersze względy słuszności i celowości karania.

Trzeba zauważyć, że dane M. S. (1) uprzednio szanse w postaci warunkowego zawieszenia orzekanych kar pozbawienia wolności, nie zostały przez niego wykorzystane, albowiem zarówno kara w sprawie V K 1950/03 jak w sprawie II K 1277/05 orzeczone przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia zostały zarządzane do wykonania, jedyną karą mogącą spełnić swe zadanie zarówno w zakresie celów zapobiegawczych i wychowawczych w stosunku do oskarżonego, jak i potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jest bezwzględna kara pozbawienia wolności.

Ponadto na podstawie art.63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres zatrzymania w niniejszej sprawie wynikający z protokołu zatrzymania.

Mając na uwadze charakter czynu popełnionego na szkodę M. U. Sąd na podstawie art.46§1 k.k. orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego kwotę 1000 zł tytułem nawiązki uznając, że zasądzenie kwoty wyższej zważywszy na możliwości zarobkowe i majątkowe oskarżonego byłoby nadmierne.

Sąd miał na względzie rozmiar doznanego uszczerbku na zdrowiu a także fakt, że pokrzywdzony nie wykazał jakie poniósł koszty leczenia.

O kosztach należnych obrońcy z urzędu Sąd orzekł na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze oraz §19 oraz §14 ust.2 pkt 3 i §16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu

Orzeczenie o zwolnieniu oskarżonego od należnych Skarbowi Państwa kosztów procesu Sąd oparł na treści art.624§1 k.p.k., zaś o zwolnieniu od opłat na podstawie art.17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r. Nr 49 poz.223 z późn. zm.), mając na względzie sytuacją finansową oskarżonego i przewidywaną nieefektywność egzekucji.